

[Finansministeren]

stor lyst til at have fadderskabet til finansloven. Det indtryk fik jeg i hvert fald af hr. Stavads tale, idet hr. Stavad sagde, at finansloven, som den nu bliver vedtaget, er afgørende forskellig fra forslaget fra august, og jeg forstod hr. Stavad, som om det skulle være udtryk for en særlig indrømmelse til Socialdemokratiet. Det kunne jeg ikke lade være med at undre mig en lille smule over, fordi det var, som om jeg allerede havde oplevet det en gang før, nemlig under førstebehandlingen af finansloven, men allerede dengang gjorde jeg hr. Stavad opmærksom på, at fra finansloven blev fremsat den 25. august og frem til førstebehandlingen den 22. oktober, var der faktisk sket ganske meget i vores omverden. Efter at finanslovsforslaget var fremsat, fik vi en stor og gennemgribende valutakrise, som på kort sigt førte til – det gør den jo, når vi holder en fast kurs og andre devaluerer – en forringelse af dansk erhvervslivs konkurrenceevne og dermed mindre beskæftigelse i de private erhverv og større arbejdsløshed. Det havde regeringen taget bestik af, efter at finanslovsforslaget var fremsat, men inden statsministeren holdt sin åbningstale til Folketinget, hvad han som bekendt gjorde den 6. oktober, og jeg føler faktisk, at der er en meget snæver sammenhæng mellem den åbningstale, som statsministeren holdt på regeringens vegne, og det finanslovsforslag, som nu bliver til finanslov.

Jeg havde egentlig ikke tænkt mig, at det var noget, jeg behøvede at dvæle så meget ved, men på grund af hr. Stavads indlæg føler jeg, at jeg bliver nødt til at minde om nogle af de ting, som statsministeren sagde i åbningstalen. Statsministeren sagde bl.a. om finanspolitikken:

»Vi må fastholde en ansvarlig finanspolitik, og de økonomiske strukturer må forbedres. Det lange, seje træk, som har skabt os en stærk økonomi, må fortsætte. Det skal sikres ved en forsvarlig aftale om finansloven for 1993.«

Hvis man så ser på finanspolitikken, som den foreligger i finanslovsforslaget, er den netop kendetegnet ved statsministerens melding på regeringens vegne. Når man snakker om ansvarlig finanspolitik, snakker man om lempelsesgrad eller strammingsgrad, og denne finanslov er udtryk for en beskeden lempelse i finanspolitikken. Det måler vi normalt på finanseffekten, der er et teknisk begreb, men det

er udtryk for lempelsesgraden, og finanseffekten i den finanslov, vi nu vedtager, er en lempelse på +0,3. Det er faktisk en videreførelse af den ansvarlige finanspolitik, som er blevet ført i de sidste år, for hvis man tager den gennemsnitlige finanseffekt i perioden 1989 til 1992, altså de sidste 4 år, har lempelsesgraden i gennemsnit været +0,4. Vi får altså her en finanslov, hvor vi lemper vores finanspolitik en lille smule mindre end det, vi har lempet i de sidste 4 år, så der er tale om en videreførelse af den ansvarlige finanspolitik, som er blevet ført igennem de sidste 4 år, og som statsministeren talte om i åbningstalen.

Vi har nemlig ikke så meget råderum, når det drejer sig om vores statsbudget, fordi vi dér har et stort underskud; vi har også en stor gæld, og vi har derfor en stor rentebyrde, men vi har råderum i kraft af vores betalingsbalanceoverskud, af vores lavinflation og i kraft af, at dansk økonomi på alle de andre områder er kernesund. Det var også det råderum, statsministeren talte om at vi nu skulle anvende. Statsministeren sagde:

»Til gengæld er vi nu omsider i en situation, hvor vi har mulighed for at løfte lidt på låget. Nu er der ved at komme et råderum for at indrette den økonomiske politik, så vi hjælper væksten i gang.«

Det er lige præcis det, vi har forsøgt at gøre i finanslovaftalen, ligesom vi også har forsøgt at gøre det, som statsministeren yderligere sagde:

»Derfor må vi acceptere en ramme for de ting, vi sætter i gang. Målet er, at underskuddet på statens budget gradvis skal falde i de kommende år som resultat af både en forsigtig finanspolitik og en større vækst, men i lyset af den gunstige stilling på betalingsbalancen er regeringen indstillet på at acceptere en moderat lempelse i forhold til finanslovsforslaget for 1993 til gavn for beskæftigelsen.«

Jeg minder hr. Stavad om, at dette var 16 dage før førstebehandlingen af finansloven, og derfor er det måske ikke så interessant igen at sammenligne med, hvad der blev foreslået i august, inden vi havde den første valutakrise.

Men hvis man gennemgår, hvad statsministeren foreslog af konkrete ting – udbygning af infrastruktur på jernbaneområdet og vejnettet, f.eks. jyske tværveje, værn om vores kulturarv ved sikring af statslige slotte og palæer, fremskyndelse af vedligeholdelsen af de statslige og